

Geslacht *Dimerandra* (R. Schlechter)

Patrick Mannens

Familie: Epidendreae

onderafdeling: Laeliinae

Naamsverklaring:

Griekse Di staat voor dubbel en andra betekent meeldraden. Men refereerde naar de twee lobben met daarin de pollen aan de onderkant van het zuiltje.

Dit is één van de geslachten dat is afgescheiden van het geslacht *Epidendrum*. De eerste persoon die het geslacht afzonderlijk erkende en beschreef, was de Duitser Robert Schlechter in 1922. Maar eigenlijk waren de soorten van dit geslacht al veel langer bekend. De allereerste soort die ooit werd beschreven was een exemplaar dat gevonden werd in Esequibo-Suriname. Meyer noemde deze soort in 1818 *Oncidium emarginatum*. Anderen, waaronder Reichenbach, plaatsten deze soort als *Epidendrum stenopetalum*.

Beschrijving:

De bulben worden wel eens cigaarvormig beschreven. Ze zijn eerder slank en lang. De totale lengte bedraagt gewoonlijk ongeveer 30 tot 35cm. De smalle ongeveer 7cm lange en amper 1cm brede, lichtjes ingevouwen bladeren staan beurtelings over elkaar ingeplant langs de bulb. Ze ontstaan als het ware in het oksel van het onderliggende blad om eerst over ongeveer 4cm bulbvormig te zijn en dan pas zich als ene effectief blad te ontwikkelen. Helemaal in de top van de bulb ontwikkelen de bloemen. Slechts één of enkele bloemen tegelijk. De bloemen zijn overwegend donker lila, zowel sepalen, petalen als de lip. In de keel heeft de lip een witte vlek. Onder het zuiltje in die witte keel staan dwars enkele kleine callussen als ribbetjes opgericht.

Cultuur:

De planten komen voor vanaf zeeniveau tot op 300m hoogte. Ze houden van veel vocht tijdens de groeicyclus, maar ook warm-drogere perioden zodra de bulben zijn volgroeid. Ze kunnen redelijk wat licht verdagen en hebben graag wat luchtbeweging. Wat bijmesten tijdens het groeiseizoen moet nuttig zijn.

Nota Patrick:

Enkel jaren geleden bood zich iemand bij me aan. Hij had over verschillende delen van de wereld gereisd en zo kennis gemaakt met orchideeën en orchideeënliehebbers uit België. Op relatief korte tijd had hij een verzameling orchideeën opgebouwd. Hij zocht vooral planten die hij her en der tijdens zijn reizen had gezien. Diverse redenen brachten hem ertoe zijn plantenverzameling weer af te bouwen. Hij vroeg me zijn planten te veilen. Eén van zijn planten had bij hem gebloeid en hij had er foto's van gemaakt. Toen ik de bloem zag, dacht ik direct aan *Oerstedella centradenia*. Maar toen ik de plant zag viel die optie direct weg. Hij zou de plant zelf ooit in het wild gezien hebben in Venezuela. Met die informatie in het achterhoofd ging ik opzoek en kwam ik op de correcte geslachtsnaam. Later zou ik een lezing geven op een kringavond in West Vlaanderen. Ook daar had iemand zo'n plant die op die avond net in bloei was. De correcte naam wist men daar evenwel niet. Men kende zelfs niet de herkomst en dacht aan een *Dendrobium*.

Vermeldingen van soorten:

De KEW-list geeft naast de geslachtsnaam zelf 13 vermeldingen. Slechts 4 ervan zijn effectieve aparte soorten de rest wordt als synoniemen beschouwd.

Dimerandra Schltr., Repert. Spec. Nov. Regni Veg. Beih. 17: 43 (1922).

Dimerandra buenaventurae (Kraenzl.) Siegerist, Bot. Mus. Leafl. 30: 205 (1986). This name is accepted. Distribution: Colombia

Dimerandra carnosiflora Siegerist, Bot. Mus. Leafl. 30: 206 (1986). This name is accepted. Distribution: N. Brazil to Peru

Dimerandra elegans (Focke) Siegerist, Bot. Mus. Leafl. 30: 207 (1986).

Dimerandra emarginata (G.Mey.) Hoehne, Bol. Agric. (São Paulo) 34: 618 (1933 publ. 1934). This name is accepted. Distribution: Trop. America

Dimerandra emarginata var. *alba* L.C.Menezes, Bol. CAOB 33: 69 (1998).

Dimerandra isthmii Schltr., Repert. Spec. Nov. Regni Veg. Beih. 17: 44 (1922).

Dimerandra lamellata (Westc. ex Lindl.) Siegerist ex C.W.Ham., Icon. Pl. Trop. 13: 1213 (1985).

Dimerandra latipetala Siegerist, Bot. Mus. Leafl. 30: 211 (1986).

Dimerandra major Schltr., Repert. Spec. Nov. Regni Veg. Beih. 27: 136 (1924).

Dimerandra rimbachii (Schltr.) Schltr., Repert. Spec. Nov. Regni Veg. Beih. 17: 44 (1922).

Dimerandra stenopetala (Hook.) Schltr., Repert. Spec. Nov. Regni Veg. Beih. 17: 44 (1922).

Dimerandra tarapotana Dodson & D.E.Benn., Icon. Pl. Trop., II, 1: t. 49 (1989). This name is accepted. Distribution: Peru

Dimerandra tenuicaulis (Rchb.f.) Siegerist, Bot. Mus. Leafl. 30: 213 (1986).

Bibliografie:

- *Field guide to the orchids of Costa Rica and Panama*, by Robert L.Dressler; ISBN 0-8014-8139-2
- *Manual of Orchids*, The New RHS dictionary, door Joyce Stewart, KEW, 1992, ISBN 0-88192-334-6
- *The Illustrated Encyclopedia of Orchids*, door Alec Pridgeon, 1992, ISBN 0-7472-0635-x
- *Native Colombian Orchids-Volume 1*, van de Colombian Orchids Society, 1990, ISBN 958-638-024-7
- *Orchids travel by air a pictural safari*, door D.Mulder en T.Mulder-Roelfsema , 1990, ISBN 90-9003632-6
- *An introduction to the Orchids of Mexico*, 1987, ISBN 0-8014-1833-X
- *Orchids of Venezuela An illustrated Field Guide*, door Dunsterville en Garay, 1979

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

